सदृशे वनवृद्धानां कमलानां तदीक्षणे" ॥

अत्र लुब्धशिलीमुखादिशब्दानां श्लिष्टत्वेऽपि विभक्तेरभेदात् प्रकृतिश्लेषः। अन्यथा सर्व्वत्र पदश्लेषप्रसङ्गः।

"सर्व्वस्वं हर सर्व्वस्य त्वं भवच्छेदतत्परः।
नयोपकारसांमुख्यमायासि तनुवर्त्तनं" ॥

अत्र हर इति पक्षे शिवसम्बोधनमिति सुप्। पक्षे च हृधातोस्तिङिति विभक्तेः। एवं भवेत्यादौ अस्य च भेदस्य प्रत्ययश्लेषेणापि गतार्थत्वे प्रत्ययान्तरासाध्यसुबन्ततिङन्तगतत्वेन विच्छित्तिविशेषाश्रयणात् पृथगुक्तिः।

"महदे सुरसन्धसे तमव समासङ्गमागमाहरणे।
हर बङ्गसरणं तं चित्तमोहमवसर उमे सहसा" ॥

अत्र। संस्कृतमहाराष्ट्र्योः।

(६४४) पुनस्त्रिधा सभङ्गोऽथाभङ्गस्तदुभयात्मकः ॥

एतद्भेदत्रयञ्च उक्तभेदाष्टके यथा सम्भवं ज्ञेयं। यथा वा।

"येन ध्वस्तमनोभवेन बलिजित्कायः पुरा स्वीकृतो
यश्चोद्वृत्तभुजङ्गहारवलयो गङ्गाञ्च योऽधारयत्।
यस्याङ्कः शशिमच्छिरो हर इति स्तुत्यञ्च नामामराः
पायात स स्वयमन्धकक्षयकरस्त्वां सर्व्वदोमाधवः" ॥

अत्र "येन ध्वस्तेत्यादौ" सभङ्गश्लेषः। "अन्धकेत्यादौ" अभङ्गः। अनयोश्चैकत्र सम्भवात् सभङ्गाभङ्गात्मको ग्रन्थगौरवभयात् पृथङ्नोदाहृतः। इह केचिदाहुः "सभङ्गश्लेष एव शब्द-